09/07/2026

Η εορτή του Αγίου Παγκρατίου στην Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Δρυμού Βονίτσης

/ Ιερές Μονές

Την ιερά μνήμη του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Παγκρατίου, Επισκόπου Ταυρομενίας τίμησε την Πέμπτη 9 Ιουλίου 2026 η Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αγίου Δημητρίου Δρυμού Βονίτσης. Την ημέρα αυτή εόρταζε τα ονομαστήριά του ο οσιακής μνήμης μακαριστός κτίτωρ της Ιεράς Μονής, Αρχιμ. Παγκράτιος Μπόμπολης. Στην ακολουθία του Όρθρου και στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκαν στο Καθολικό της Ιεράς Μονής προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, αναφέρθηκε στον αείμνηστο π. Παγκράτιο, τον οποίο χαρακτήρισε ως ένα από τα μεγαλύτερα πνευματικά αναστήματα που διηκόνησαν την τοπική μας Εκκλησία, καταλιμπάνοντας αιώνιο και διαχρονικό παράδειγμα ασκήσεως και αρετής.

Μιλώντας για την προσωπικότητα και την διακονία του στάθηκε σε τρία χαρακτηριστικά του γνωρίσματα.

«Το πρώτο ήταν η απλότητα της ζωής του και η καθαρότητα του βίου του. Αυτά τα δύο στοιχεία αποτελούν θεμέλια, όχι μόνο για τη ζωή του κάθε πιστού, αλλά όλως ιδιαιτέρως για την έναρξη και την θεοφιλή ολοκλήρωση κάθε ιερατικής διακονίας. Ο π. Παγκράτιος διέθετε και τα δύο. Και απλότητα ζωής και σκέψης, αλλά και καθαρότητα βίου. Τί σημαίνει απλότητα; Σημαίνει εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού. Σημαίνει να μην επεξεργάζεται κανείς με τη βία της ανθρώπινης λογικής τα γεγονότα, αλλά να τα αφήνει να εξελίσσονται, εντασσόμενα στο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων. Και ο π. Παγκράτιος είχε αυτή την απλότητα, η οποία του έδινε την δυνατότητα να αντιμετωπίζει τις δυσκολίες της ζωής.

Με την απλότητα της σκέψης του και την καθαρότητα του βίου του πορεύθηκε μέσα στον ευλογημένο δρόμο της Ιερωσύνης και βίωσε αυτό που τον έκανε ιδιαίτερα αγαπητό στο χριστεπώνυμο πλήρωμα αυτής της Εκκλησίας. Και αυτό ήταν η αγάπη του προς τον άνθρωπο.

Κάθε κληρικός που αγαπά τον Θεό, δεν μπορεί να μην οδηγείται σε έναν παροξυσμό αγάπης προς τον συνάνθρωπό του. Γιατί δεν μπορείς να αγαπάς τον Δημιουργό και να μην αγαπάς το δημιούργημά του. Έτσι και ο π. Παγκράτιος έγινε ο ίδιος μια λαμπάδα, η οποία έκαιγε καθημερινά για όλα τα πνευματικά του τέκνα και τους ανθρώπους που τον εμπιστεύονταν και προσέτρεχαν σε εκείνον, εναποθέτοντας στους ιερατικούς τους ώμους τα προβλήματα και τα διλήμματα της ζωής τους.

Υπήρξε μια μεγάλη ανάπαυση για τους ανθρώπους. Για τον καθένα είχε μια σωστή συμβουλή, έναν παρηγορητικό λόγο και μια ανοιχτή αγκαλιά που μέσα της αισθάνονταν ασφάλεια όσοι προσέτρεχαν σε εκείνον και τον εμπιστεύονταν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους.

Και το τρίτο χαρακτηριστικό γνώρισμα που διέθετε ο π. Παγκράτιος και μας δίδει σήμερα την ελπίδα, ότι πρεσβεύει και για εμάς στο υπερουράνιο Θυσιαστήριο είναι ότι αγάπησε πολύ τον Θεό και πόθησε την αιωνιότητα του παραδείσου. Θα έλεγα, ότι ζούσε κάθε ημέρα της ζωής του, με σκοπό την είσοδό του στον παράδεισο. Κι αυτό είναι μια μεγάλη ευλογία. Ενώ κανείς ζει μέσα στον κόσμο να μην λησμονεί την αιώνια αποστολή του. Ενώ βρίσκεται μέσα σε μια επίγεια διάσταση να μην ξεχνά την υπερουράνια προοπτική του. Και ο π. Παγκράτιος αγάπησε τόσο πολύ τον Θεό που πόθησε την ένωση μαζί Του, όχι μόνο όσο ζούσε, αλλά γνωρίζοντας

ότι αυτή η ένωση θα ολοκληρωθεί και θα πληρωθεί μέσα στο φως της παρουσίας του Χριστού, όταν Εκείνος τον καλέσει κοντά Του. Γι’ αυτό και ο σωματικός του θάνατος δεν υπήρξε το τέλος αλλά ένα πέρασμα που τον οδήγησε από τα επίγεια στα επουράνια, από τα πρόσκαιρα στα αιώνια, από τα εφήμερα στα παντοτινά. Και τώρα λάμπει ως “χρυσός εν χωνευτηρίω” μέσα στον Παράδεισο και η ψυχή του ευφραίνεται και αγάλλεται συναυλιζόμενη μετά των αγίων και των δικαίων.

Είμαι βέβαιος, ότι από το υπερουράνιο Θυσιαστήριο προσεύχεται και για την τοπική μας Εκκλησία που με ιδιαίτερο ζήλο την υπηρέτησε και για την Ιερά αυτή Μονή που πολλά προσέφερε στην κτιριακή της ανασυγκρότηση και στην πνευματική της θωράκιση και για τους πιστούς, οι οποίοι τον αναγνωρίζουν ως μία αγία μορφή και του αποδίδουν καθημερινά, δια της προσευχής, τον σεβασμό και την αγάπη τους. Προσεύχεται για όλους εμάς και μέσα από αυτή την προσευχή αισθανόμαστε ολοζώντανη την παρουσία του».

Ολοκληρώνοντας ο Σεβασμιώτατος την ομιλία του ευχαρίστησε την Γερόντισσα της Ιεράς Μονής για την διακονία της στο όμορφο αυτό μοναστήρι της Αρχιερατικής Περιφέρειας Βονίτσης και ευχήθηκε ο π. Παγκράτιος να πρεσβεύει και για εμάς, έτσι ώστε να εισέλθουμε και εμείς στην επουράνιο Βασιλεία του Θεού και να απολαύσουμε τα αγαθά του παραδείσου που τόσο πολύ ποθεί η καρδιά μας και είναι ο κύριος σκοπός της εκκλησιαστικής μας ζωής και διακονίας.

Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό